

RECULL DE PREMSA

02/12/2014

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

 acceso

ÍNDICE

PRENSA

2

INTERNET

26

PRENSA

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
02/12/14	EL DIARI DIGITAL MEDIAPART, PRIMER PREMI JAIME ARIAS DELS PERIODISTES EUROPEUS / LA VANGUARDIA (ED. CATALA)	6	1
02/12/14	EL PREMI PICA D'ESTATS RECIBE 212 REPORTAJES PERIODÍSTICOS / LA MAÑANA DIARIO DE PONENT	7	1

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
02/12/14	UN EXSOCIO ASEGURA QUE PAGÓ EN NEGRO A LA PRODUCTORA DE PABLO IGLESIAS / EL ECONOMISTA	9	1
02/12/14	IGLESIAS ESTÁ OBLIGADO A DAR LA CARA / EL ECONOMISTA	10	1
02/12/14	HASTA CUATRO MILLONES DE PERSONAS PODRÍAN PERDER ALGUNOS CANALES / ABC (EDICION NACIONAL)	11	1
02/12/14	LLARGA VIDA AL PAPER / DIARI DE GIRONA	12	1
02/12/14	MEDIASET SE CANSA DE LA LIGA: LLEVA EL FÚTBOL A ENERGY Y DESCARTA VOLVER A PUJAR / EL ECONOMISTA	13	1
02/12/14	17,6 MILIONS PER A BTB / EL PERIODICO DE CATALUNYA (ED. CATALA)	14	1
02/12/14	PAPER I PLOMA PER AL SOBIRANISME / LA VANGUARDIA (ED. CATALA)	15	1
02/12/14	EL ARMA SECRETA ESPAÑOLA CONTRA LA PIRATERÍA ES... ¡NETFLIX! / EXPANSION	16	1
02/12/14	EL LLIURE TORNA DURANT DOS DIES ALS TEMPS DEL RADIOTEATRE / LA VANGUARDIA (ED. CATALA)	17	1
02/12/14	MÁS DE 15 MILLONES PARA LA RADIO DE BCN / EL MUNDO (ED. CATALUNYA)	18	1
02/12/14	TRIAS SE GASTA 17 MILLONES PARA UNA NUEVA EMISORA DEL AYUNTAMIENTO / LA RAZON (ED. CATALUNYA)	19	1
02/12/14	"ESTE ES UN TIEMPO FASCINANTE PARA EL PERIODISMO", ASEGURA ANTONIO CAÑO / EL PAIS (EDICION NACIONAL)	20	1
02/12/14	ARRENCA LA NOVA RÀDIO MUNICIPAL DE BARCELONA / EL PUNT AVUI	21	1
02/12/14	LA DOBLE BATALLA PEL CATALÀ ALS MITJANS, PER JOSEP GIFREU / LA VANGUARDIA (ED. CATALA)	22	1

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
02/12/14	RÈCORD D'AUDIÈNCIA DE 8TV AL NOVEMBRE / LA VANGUARDIA (ED.CAT) VIURE A BARCELONA	23	1
02/12/14	UN VELL MESTRE DE PERIODISTES per Josep M. Bernils / HORA NOVA	24	1
02/12/14	> WUAKI.TV EN UHD / EL MUNDO (ED. CATALUNYA) INNOVADORES	25	1

COL·LEGI DE PERIODISTES DE CATALUNYA

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

El diari digital Mediapart, primer premi Jaime Arias dels periodistes europeus

El mitjà fundat per Edwy Plenel el 2008 destaca per la independència i la qualitat i supera els 100.000 subscriptors

BARCELONA Redacció

El diari digital francès Mediapart, fundat el 2008 a París per Edwy Plenel, François Bonnet, Gérard Desportes, Laurent Mauduit i Marie-Hélène Smiéjan, és el primer guanyador del premi Jaime Arias, impulsat per l'Associació de Periodistes Europeus de Catalunya (APEC) i *La Vanguardia*. El guardó va ser instituït per recordar la figura d'Arias, mort l'octubre del 2013, i premiar un mitjà de comunicació internacional.

El jurat del premi Jaime Arias destaca en la seva decisió de distingir Mediapart el fet que "la seva independència, la seva qualitat i el seu esperit crític han marcat l'agenda de la política francesa recent, sense oblidar l'esfera

formar pot obtenir la confiança del públic, crear valor i servir a la societat". Mediapart es caracteritza per estar finançat de forma exclusiva per les subscripcions i no ofereix anuncis publicitaris.

El jurat del premi Jaime Arias ha estat format per Màrius Carol, director de *La Vanguardia*; Llätzer Moix, subdirector de *La Vanguardia*; Teresa Carreras, presidenta de l'APEC; Cristina Gallach, periodista, cap de relacions públiques del Consell de la UE; Joaquim Llimona, president de Diàleg, associació d'amistat catalanofrancesa; Carles Alfred Gasòliba, president del Cidob; així com Fèlix i Lidia Arias, fills de Jaime Arias.

El guanyador del premi Jaime Arias rebrà un guardó creat per

l'escultor Jaume Plensa durant l'acte de lliurament de la primera edició, que se celebrarà dimecres vinent, 17 de desembre, al saló de Cròniques del Ajuntament de Barcelona.

Mediapart té una secció periodística i un fòrum de col·laboració en què participen els seus subscriptors. El diari francès té una edició en anglès i una altra en espanyol. Aquesta última, en associació amb el diari digital InfoLibre, que dirigeix Luis Marañón.

Entre les seves primeres exclusives amb un impacte notable, Mediapart va revelar el 2010 la disputa familiar per la segona fortuna de França, la de l'hereva de l'im-

peri cosmètic L'Oréal, Liliane Bettencourt, en el que va constituir un dels grans escàndols politicofinanciers del país dels últims anys.

El 2012, Mediapart va publicar un document administratiu de Líbia que encara marca la discussió política, ja que vincula presumptament l'expresident Nicolas Sarkozy amb el finat líder libí Muammar al-Gaddafi, en el qual s'esmenta un acord el 2005 per "donar suport a la campanya electoral del candidat a les eleccions presidencials, Nicolas Sarkozy, per una suma de 50 milions". L'exdirigent francès va qualificar aquesta prova de falsa, encara que més tard ha estat autenticada per experts judicials.

Un altre dels assumptes destacats a Mediapart va ser el del ministre de Pressupostos Jérôme Cahuzac, que va acusar d'una presumpta possessió de fons no declarats en un compte a Suïssa i més tard a Singapur. El

ministre va acabar per reconèixer els fets davant els jutges d'instrucció i, des d'aleshores, està encausat judicialment per blanqueig de diner procedent de frau fiscal.

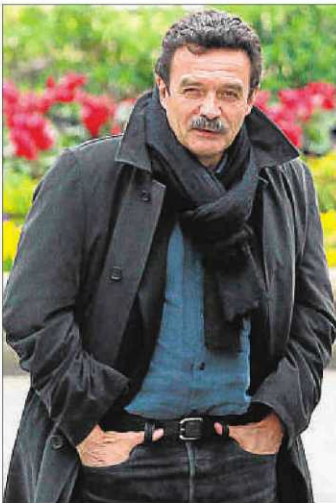
L'accés a la pàgina de Mediapart és gratuït, però la lectura del diari només és possible mitjançant el pagament. La quota d'abonament està concebuda com l'únic mitjà de garantir al lector qualitat i independència.

El premi Jaime Arias a l'excel·lència periodística compta amb la col·laboració de l'Ajuntament de Barcelona, de la Secretaria d'Afers Exteriors i de la Unió Europea de la Generalitat de Catalunya, l'associació Diàleg, el Cidob, el Col·legi de Periodistes de Catalunya, el RACC i la Fundació Bancària de la Caixa. ●

PEDRO MADUENO / ARXIU

Jaime Arias, mort l'octubre del 2013, referent de periodistes

XAVIER GÓMEZ / ARXIU

Edwy Plenel

IMPACTE

El diari web ha revelat escàndols com el que relaciona Sarkozy i Gaddafi

LA CERIMÒNIA

El guardó, una escultura de Jaume Plensa, es lliurarà el 17 de desembre

internacional, al mateix temps que renovaven el contracte de confiança entre periodistes i lectors de premsa".

El primer dels mitjans internacionals distingit amb el premi Jaime Arias "es defineix com un diari de periodistes, una empresa sense ànim de lucre, una aventura editorial i econòmica dirigida a demostrar que la feina d'in-

CERTAMEN / DOTACIÓN DE 38.000 EUROS

P.P.

El concurso registra este año el tercer número de aspirantes más alto

El Premi Pica d'Estats recibe 212 reportajes periodísticos

LLEIDA • El 26º Premi Pica d'Estats de prensa, radio, televisión e internet ha cerrado el periodo de inscripción con 212 trabajos. Esta cifra representa el tercer mejor registro en toda su historia y el segundo por lo que respecta a trabajos internacionales.

El Pica d'Estats tiene ocho categorías y aporta una dotación eco-

nómica de 38.000 euros que se reparte entre las obras ganadoras. El jurado de esta edición está formado por Neus Bonet, degana del Col·legi de Periodistes de Catalunya; Santiago Costa, director de redacción del diario *Segre*; Josep Cuní, director del programa *8 al dia*; Lluís Foix, periodista de *La Vanguardia*; Antonio Franco, asesor del Grupo Zeta; Rafa Gimena, presidente del Col·legi de Periodistes de Lleida; Eduard Navarro, director de Cadena Pirenaica; Mariano Palacín, presidente de la Federació Espanyola de Periodistes de Turisme y Mònica Terribas, directora de *Els Matins de Catalunya Ràdio*.

PERIODISME I MITJANS DE COMUNICACIÓ

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Un exsocio asegura que pagó en negro a la productora de Pablo Iglesias

El dueño de Canal 33 explica que le abonaba 500 euros al mes con factura y 1.500 euros sin ella

El dinero respondía a una comisión por mediar en un contrato con la televisión pública iraní

África Semprún / Javier Romera
MADRID.

“Pablo Iglesias me pidió cobrar en dinero negro y de este modo se le abonó”. Así de contundente se muestra Enrique Riobó, fundador y propietario del 80 por ciento de Canal 33 y antiguo socio del secretario general de Podemos, con el que tenía un acuerdo comercial para emitir *La Tuerka* en su televisión.

Riobó explica que entre finales de 2012 y principios de 2013, estuvo abonando 2.000 euros al mes a Producciones CMI (Con Mano Izquierda), la asociación cultural y sin ánimo de lucro que había creado Iglesias un año antes. De esa cantidad, 500 euros se pagaban con factura -el importe final se elevaba a 605 euros tras el abono del 21 por ciento del IVA correspondiente-, pero los 1.500 euros restantes eran en 'B'.

“Ellos me exigieron que fuera así y me firmaron recibos en los dos primeros meses. Luego, con la confianza que había entre nosotros, ya ni siquiera le pedía los recibos”, dice Riobó, que recuerda en este mismo sentido como Pablo Iglesias le pidió desde el primer momento que todo el pago fuera en negro. “Él me dijo que no tenía una empresa sino una asociación cultural sin ánimo de lucro y que cuántas menos facturas se hicieran mucho mejor, pero yo insistí en que al menos una parte había que declararla. Yo trabajaba con una sociedad limitada”.

La asociación de Pablo Iglesias, Producciones Con Mano Izquierda, no contestó ayer ante los intentos de contacto por parte de este medio para solicitar su versión de los hechos.

Un contrato camuflado

En teoría, el dinero correspondía a la producción y emisión en Canal 33 del programa de tertulia política *La Tuerka*, que Pablo Iglesias dirigía en ese momento. Pero, en la práctica, la situación era distinta. El líder de Podemos había realizado una labor de intermediación como *conseguidor* con el Gobierno iraní por la que algunos de los programas de Hispan TV, la cadena pública en español del régimen de los ayatolás, se iban a emitir en el madrileño Canal 33.

“Irán acordó pagarnos por esta cesión de espacios en televisión un total de 5.000 euros al mes, pero Iglesias me exigió el pago de una

Pablo Iglesias, secretario general de Podemos. DANI JIMÉNEZ

comisión de 2.000 euros, teniendo en cuenta además que él dirigía y presentaba uno de los programas de la televisión iraní: *Ford Apache*”, explica el dueño de Canal 33.

Es a partir de entonces cuando parte de ese pago se empieza a hacer con factura y otra sin pagar los impuestos correspondientes, siem-

“Me dijo que tenía una asociación sin ánimo de lucro y que cuantas menos facturas, mejor”

pre según Riobó.

“En las facturas, que se cargaban a Plató 2.000, una sociedad mía, esta comisión se vestía como si fuera por la producción del programa *La Tuerka*, que en realidad se hacía de forma completamente gratuita desde hacía tiempo”. En principio, y teniendo en cuenta las cantidades, parece descartado que hubiera con esta práctica un delito fiscal ya que

para ello el fraude debería haber superado en un año los 120.000 euros. Otra distinta es que pudiera haber habido una infracción administrativa.

Tanto las facturas como los recibos los firmaba por parte de la Asociación Cultural Producciones con Mano Izquierda, Sarah Bienzobas, que en ese momento era jefa de Producción, Gestión de Recursos y Creación de Equipos de Trabajo y que, aunque sigue trabajando todavía allí, según consta en su curriculum en la red social *LinkedIn*, forma también parte del equipo de Podemos como miembro del Consejo Ciudadano tras la última asamblea general que eligió a Pablo Iglesias, como secretario del mismo.

Bienzobas es la persona que se encargó también de hacer la producción de algunos de los spots publicitarios para Izquierda Unida, como el de las elecciones autonómicas de Andalucía de marzo de 2012 o el de las generales de noviembre de 2011. En todos los casos, la asociación cultural de Pablo Iglesias facturaba al partido que dirige Cayo Lara.

Enrique Riobó, dueño de Canal 33. NACHO MARTÍN

Podemos reconoció ya en un comunicado que Producciones CMI había realizado estos anuncios, después de que este periódico desvelara el pasado 19 de noviembre las prácticas presuntamente irregulares al camuflar una productora como una asociación sin ánimo de lucro. No obstante, el partido insistió

“Pagaba a sus empleados en mano, justo antes de empezar *La Tuerka*”

en que “el dinero abonado por la formación política se destinó a pagar los gastos de producción y el trabajo del personal técnico”.

Los propios trabajadores vinculados a la productora han denunciado ya que Pablo Iglesias les pagaba sus honorarios en negro, sin contrato y sin declararlo a la Administración Tributaria. Es una versión que corrobora también su an-

tiguo socio, el dueño de Canal 33. “Iglesias cobraba y luego en el mismo momento, antes de empezar el programa repartía dinero entre los cámaras, reporteros y productores que trabajaban con él cada semana en *La Tuerka*”, dice Riobó.

Según Podemos, todos los gastos de emisión de *La Tuerka* corrían a cargo de la empresa Caja de Resistencia Motiva 2 Producciones. Pero esta compañía, propiedad de Juan Carlos Monedero, no se creó hasta finales de octubre de 2013, cuando ya no tenía relación alguna con Canal 33 y se emitía a través del diario online *Público*. En cualquier caso, de acuerdo con las cuentas depositadas en el Registro Mercantil por esta sociedad, a 31 de diciembre del año pasado la firma no tenía ningún trabajador a su cargo.

Lo que parece evidente, según admitieron hace dos semanas desde la propia productora, y ratifica ahora Riobó, es que hasta que Monedero creó su empresa, la realización de *La Tuerka*, así como de otros programas y spots publicitarios se realizaban a través de una asociación cultural sin ánimo de lucro.

Iglesias está obligado a dar la cara

Nuevas pruebas ponen en evidencia la ingeniería fiscal de la que se sirvió durante años el actual secretario general de Podemos, Pablo Iglesias, para eludir impuestos a través de su productora audiovisual, Con Mano Izquierda (CMI). Este periódico ya reveló cómo Iglesias practicó un doble juego, en la medida en que CMI estaba dada de alta como asociación sin ánimo de lucro en el Ministerio del Interior, con los beneficios fiscales que esa situación reporta. Sin embargo, paralelamente, ofrecía servicios comerciales, a través de anuncios en internet donde publicitaba sus bajos precios. La respuesta de Iglesias ante los indicios de una práctica que puede constituir un delito se limitó a desmentir las irregularidades, y retar en los tribunales a quien las defiende. El líder de Podemos, por tanto, fue incapaz de disipar las sospechas que ahora crecen con las declaraciones de uno de sus antiguos socios, Enrique Riobóo. El fundador y copropietario

Nuevos indicios demuestran que el líder de Podemos usó su productora audiovisual para eludir impuestos

de Canal 33 asegura que, entre 2012 y 2013, pagaba a Iglesias por conseguir programas de la iraní Hispan TV que luego se emitían en Canal 33. Según Riobóo, la mayor parte de esos pagos (1.500 euros, sobre un total de 2.000 al mes) se hacían en negro, a través de CMI, con la coartada de que se destinaban al sostenimiento del programa *La Tuerka*, ligado con los supuestos fines culturales de la productora. El uso de CMI como una tapadera fiscal es cada vez más evidente; Iglesias tiene que dar la cara y mostrar las mismas pruebas de limpieza que exige a sus adversarios políticos. Un partido que aspira a presentarse a las autonómicas con marca propia no puede hacerlo bajo el liderazgo de quien, en sus negocios, aseguraba que “cuantas menos facturas, mejor”.

Hasta cuatro millones de personas podrían perder algunos canales

Industria admite ante los sectores implicados que la adaptación de antenas de TDT va con retraso

F. MARÍN
MADRID

El Ministerio de Industria mantiene estos días intensos contactos con los sectores implicados en el llamado dividendo digital, que ha obligado a resintonizar los televisores de los ciudadanos, muchos de los cuales tendrán que adaptar también sus antenas de TDT antes del 1 de enero. Víctor Calvo-Sotelo, secretario de Estado de Telecomunicaciones, se reunió ayer con cadenas públicas y privadas, operadores, instaladores, fabricantes y asociaciones de consumidores, entre otros afectados. El encuentro, de carácter informativo, sirvió para repasar la marcha del plan del Gobierno. Según los datos aportados, el despliegue de emisiones progresa a buen ritmo y la campaña de comunicación ha sido efectiva. El proceso está algo estancado, sin embargo, en un punto clave: la antenización de los edificios.

Los datos aportados por Industria no fueron demasiado claros, según ha podido saber ABC. Para empezar, no estaban actualizados, ya que correspondían a septiembre y octubre. En todo caso, los avances realizados parecen insuficientes, a menos de un mes del límite impuesto. El próximo 1 de enero, los edificios que no hayan adaptado sus antenas –un trabajo sencillo cuyos gastos están subvencionados– podrán perder la señal de varios canales. Hasta la fecha, eso no ha ocurrido porque las cadenas emiten en dos frecuencias, la antigua y en la que han tenido que mudarse, algo que dejará de ocurrir en 2015 si no llega una moratoria que ya reclaman algunos.

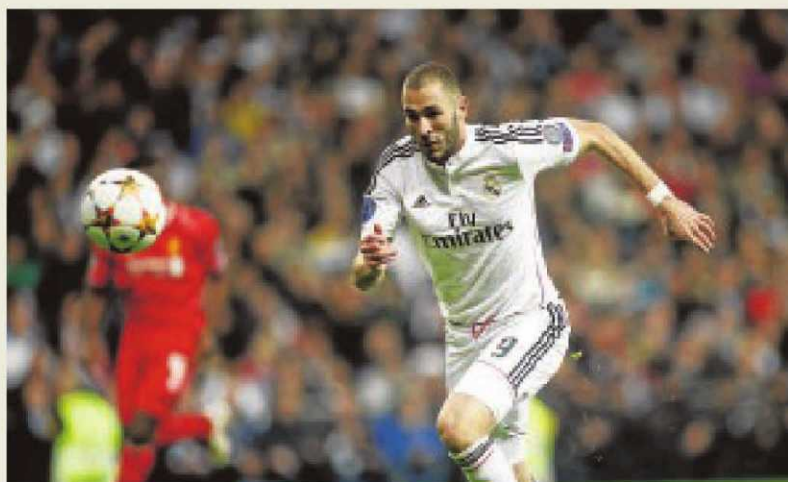
El horizonte no es halagüeño: Industria admitió que entre dos y cuatro millones de personas podrían ver-

se afectadas por el retraso. Antes de dos semanas, además, no podrá facilitar más información; el tiempo se acaba sin tener siquiera todos los datos sobre la mesa.

Recurso ante el Supremo

Entretanto, Tele K y otros medios comunitarios han presentado un recurso contencioso administrativo contra

el Real Decreto que regula el Plan Técnico Nacional de la TDT y el dividendo digital aprobado por el Gobierno. La demanda planteada ante el Tribunal Supremo, que podría detener todo el proceso, exige que el Estado destine parte del espectro radioeléctrico a emisoras de radio y cadenas de televisión comunitarias sin ánimo de lucro, según informa Servimedia.

El Madrid-Liverpool del día 4 fue lo más visto de noviembre

O. DEL POZO

Audiencias

La 1 de TVE recupera el 10% de cuota de pantalla

Telecinco volvió a ganar la batalla de las audiencias en noviembre, con el 14,6% de cuota, pese a bajar seis décimas. Antena 3 (13,6%) recortó terreno al caer solo una, mientras que TVE fue la única entre las grandes que subió, lo justo para volver a recuperar los dos dígitos y alcanzar el 10,0% de cuota. La Sexta ganó dos décimas y alcanza su récord histórico con el 8,2%, las autonómicas bajaron al 7,7% y Cuatro fue la que más ganó, medio punto, para situar-

se en el 7,5%. Las temáticas de pago, por su parte, también mejoraron y ya representan al 6,6% de los espectadores. Dentro de la TDT, Factoría de Ficción sigue al frente, y subiendo, con el 3,7% de share, un punto más que La 2.

Entre las emisiones más vistas del mes, se impuso una vez más el fútbol gracias a los 7,8 millones del Madrid-Liverpool, pero la película «Lo imposible» casi logra el milagro con 7,1 millones en Telecinco.

Luis M. Alonso

LLARGA VIDA AL PAPER

«El camí és mantenir una innovació activa en el periodisme de qualitat recorrent a tots els suports: l'anomenada integració de les redaccions»

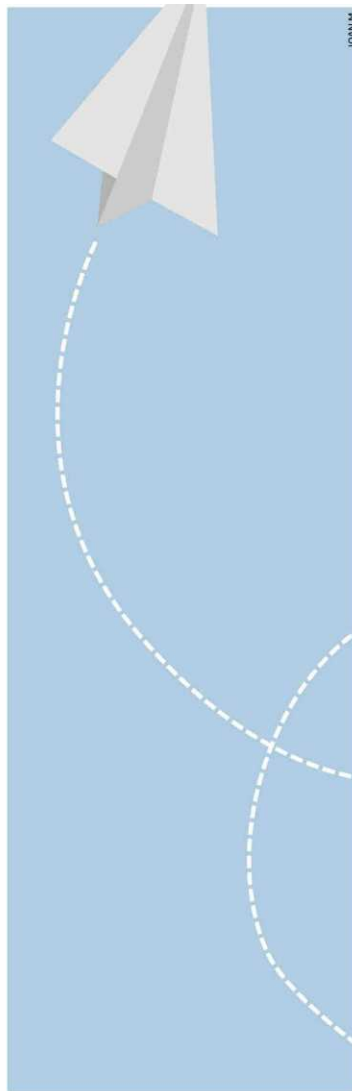
Entre les qualitats que han d'adornar un periodista no es troba afortunadament la de ser malastruc. Això no ha impedit, en canvi, que editors i persones rellevants de l'ofici hagin jugat en els últims anys a endevinar el futur incert dels diaris impresos i sumar-se als funerals per avançat davant la crisi del paper, l'avanç imparable de les noves tecnologies i, en general, la mala situació econòmica. **Arthur Ochs Sulzberger Jr.**, editor i president del consell d'administració de *The New York Times*, un dels casos més distingits, es va penedir de les seves paraules i cada vegada que té ocasió de fer-ho admet que es va equivocar al vaticinar una mort prematura de les rotatives.

Sulzberger es va confessar en públic per primera vegada el maig passat en un col·loqui d'*IESE Global Leadership*: «Fa temps que vaig cometre l'error d'afirmar que el paper desapareixeria abans de cinc anys, i em sembla que n'han passat set». Membre d'una família en les mans de la qual ha estat el *Times* durant cinc generacions des del 1896, va assegurar que l'edició de paper del prestigiós diari novaiorquès compta amb 820.000 subscriptors que reben el diari cada dia als seus domicilis i que s'hi han mantingut fidels des de fa dos o més anys. Tot això davant els 800.000 subscriptors digitals.

El que no vol dir, però, que «la Dama Grisa» -així es com es coneix també al gran dia-

ri de la Vuitena Avinguda- no hagi fet un gran esforç des de fa aproximadament una dècada per incorporar-se a l'era digital, fins al punt de convertir-se en un dels millors models d'integració del negoci. Els resultats salten a la vista: més de 65 milions d'usuaris únics al mes accedeixen als articles publicats pel diari. Sulzberger, que va prendre el relleu del seu pare als noranta, coincidint amb els primers canvis a les redaccions, ha remarcat que no hi ha una sola edició exclusivament digital que pugui competir en qualitat amb el seu diari. Les seves paraules, que llavors van tenir ampli ressò en els mitjans de comunicació, guanyen sentit cada vegada que un lector exigent de diaris ho comprova comparant els productes. Ni *Vox*, ni *Five Thirty Eight*, *Político*, ni qualsevol altre poden tampoc competir en influència amb el vell *Times*.

S'està parlant de la fi dels diaris des de l'inici de l'actual crisi econòmica: el descens de la venda del paper, la caiguda de la publicitat, etcètera. El mal anomenat periodisme tradicional no ha deixat de ser en tot aquest temps una notícia interessada per als que intenten usurpar el seu lloc sense preocupar-se, si més no, de mantenir el millor de les redaccions de sempre. **Arianna Huffington**, editora d'un dels pocs diaris digitals veritablement rendibles, el *Huffington Post*, va reconèixer al seu dia, fins i tot abans que ho fes Sulzberger, l'equivocació de llançar un rèquiem pels diaris. Huffington es va manifestar favorable a un periodisme híbrid: «Els vells mitjans estan abraçant ja els mètodes dels nous: la interactivitat i la immediatesa. Els nous, per la nostra banda, incorporem les millors pràctiques de la vella escola, com el rigor, l'equilibri i el periodisme d'informació». I va afegir llavors: «La pregunta no és ja com salvar els diaris, sinó com fer-ho enfortint el periodisme». Així és. No

es tracta únicament de mantenir el suport de paper mitjançant el qual les nacions s'han parlat a elles mateixes durant dècades, sinó de ser conscients que les societats lliures no se sustenten gràcies a la informació, la investigació de la notícia o la influència en l'opinió pública d'un missatge de Facebook o

Twitter, o dels blocs de periodisme ciutadà, per bo que sigui el bloc i bones les intencions.

Els editors espanyols, en general, han tornat a ser optimistes. La resistència pel que fa a difusió d'algunes capçaleres permet alimentar aquesta fe, encara que portarà temps, si és que s'aconsegueix, recuperar les xifres de publicitat d'altres èpoques. Una dada que anima és que als mercats madurs, on les vendes dels diaris han patit el declivi més fort, la penetració d'aquestes publicacions continua essent important. En molts països europeus la premsa continua arribant a més del 70 per cent de la població adulta. Al Japó, la xifra arribava no fa encara gaire temps el 90 per cent.

El camí és mantenir una innovació activa en el periodisme de qualitat recorrent a tots els suports: l'anomenada integració de les redaccions. Sulzberger s'ha referit més d'una vegada a la diversificació de l'oferta i de la demanda, a augmentar més la flexibilitat en la reutilització dels continguts per part de Google, que ofereix, segons la seva opinió, l'oportunitat gens menyspreable que el *Times* sigui conegut per altres persones, i a la mobilitat i la velocitat dels nous dispositius, tauletes i telèfons intel·ligents dotats per a una lectura àgil de l'actualitat. Les ofertes del gran diari novaiorquès per renovar-se inclouen totes les armes de què disposa una redacció, encara ben nodrida, unides en un paquet on el paper segueix sent troncal i sinònim de qualitat. Aquesta aposta decidida pel paper ha portat fa temps el *Times* a competir amb les grans capçaleres europees amb una edició impresa per al continent. D'altra banda, la unitat fa la força.

Un dels reptes per a «la Dama Grisa», també coneguda per «la Bíblia», un diari que acumula més d'un centenar de premis Pulitzer, ha estat combatre la trivialització de les notícies. Sulzberger ha dit que un dels principals dilemes a què s'enfronten molts editors és el d'haver de renunciar a la qualitat en favor d'altres continguts lleugers, de vegades fins i tot absurds, que atreguin més audiència. L'editor del *Times* acostuma a dir que un negoci no pot basar-se en els guanys immediats, «el periodisme de qualitat acaba sempre per destacar entre altres opcions, cada vegada es pagarà més per accedir-hi i a llarg termini resultarà rendible».

En qualsevol cas, una forma segura de fracassar és abandonar-lo.

Mediaset se cansa de la Liga: lleva el fútbol a Energy y descarta volver a pujar

El partido en abierto deja Cuatro tras la negativa de Tebas a cambiarlo de día

Á. Semprún MADRID.

Mediaset contempla poner punto y final a su relación con la Liga después de que su apuesta por el partido de fútbol en abierto no haya dado los frutos esperados. La cadena de Fuencarral ya ha dado el primer paso y ha trasladado los encuentros de *Cuatro* a *Energy* ante la baja audiencia y la negativa de Javier Tebas, presidente de la LFP (Liga Profesional de Fútbol) de cambiar el encuentro de día —actualmente se dan los sábados—. El segundo paso pasaría por no volver a emitir los partidos de primera división por lo que, en principio, descartan volver a pujar por los derechos de emisión el año que viene, informan desde el sector. “Equivocarse es humano, perseverar en el error es diabólico”, aseguran fuentes conocedoras de la situación que, a su vez, explican que la cadena está “muy disgustada” con la Liga. El dueño de *Telecinco* tiene los derechos del partido en abierto hasta esta temporada 2014/2015 por lo que, si todo sigue igual, es decir, si no cambian de día o se ajusta el precio, los encuentros gratis tendrán que buscar otra cadena para los próximos tres años.

Mediaset adquirió los derechos del partido en abierto de la Liga en marzo de 2013 para dos temporadas. Ese año los encuentros se celebraban los lunes o los viernes, en función del calendario de las competiciones internacionales. De cara a esta temporada, la LFP solicitó a Mediaset cambiar el partido en abierto a los sábados a la 22.00 horas de la noche ante la quejas de los aficionados, sobre todo del Athletic, que tenían problemas para ir a los estadios. La propuesta fue aceptada por la cadena de Fuencarral y ha supuesto un lastre para la audiencia de uno de sus principales canales: *Cuatro*. Y es que, desde que empezó la Liga BBVA, la cuota de pantalla del canal los sábados por la noche ha caído en picado.

Según los datos facilitados por Barlovento, el encuentro en abierto de la primera jornada (Granada-De-

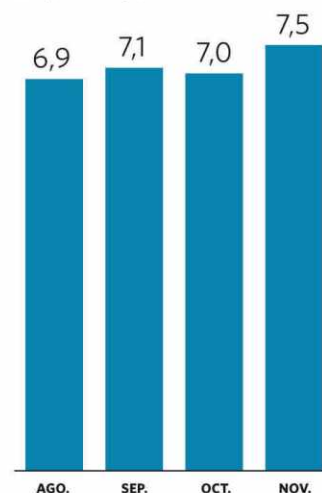
La audiencia da la espalda al fútbol en abierto

Audiencia del partido en abierto de la Liga de Fútbol. Los Sábados

CADENA	PARTIDO	FECHA	CUOTA (%)
Cuatro	Granada-Deportivo de la Coruña	23/08/14	8,8
Cuatro	Cordoba-Celta de Vigo	30/08/14	8,1
Cuatro	Celta de Vigo-R. Sociedad	13/09/14	5,9
Cuatro	Espanyol-Málaga	20/09/14	8
Cuatro	Celta de Vigo-Deportivo de la Coruña	23/06/14	9,1
Cuatro	Levante-Rayo Vallecano	27/09/14	4,3
Cuatro	Málaga-Granada	04/10/14	6
Cuatro	Cordoba-Málaga	18/10/14	5,6
Cuatro	Cordoba-R. Sociedad	25/10/14	4
Cuatro	R. Sociedad-Málaga	01/11/14	5,5
Cuatro	Celta de Vigo-Granada	08/11/14	4,7
Energy	Deportivo de la Coruña-R. Sociedad	22/11/14	3,2

Fuente: Barlovento Comunicación.

Audiencia media Cuatro (en porcentaje)

elEconomista

portivo de la Coruña) tuvo una audiencia del 8,8 por ciento, en línea con la cuota de pantalla media del canal. Pero, conforme pasaban las jornadas, el interés de los aficionados al fútbol por el encuentro ha ido decayendo en línea con la calidad de los partidos que se dan en abierto y, en la décima jornada, el encuentro (Real Sociedad-Málaga) tuvo una audiencia del 5,5 por ciento mientras que el de la undécima jornada, que enfrentó al Celta de Vigo y al Granada apenas logró un *share* del 4,7 por ciento. Estos descensos dificultan rentabilizar la inversión.

“Los encuentros no interesan”

Ante la caída de la cuota de pantalla, Mediaset se reunió con la LFP para tratar de volver a cambiar el partido en abierto a otro día de la semana. La propuesta fue rechazada por Tebas, según informan fuentes cercanas a la cadena, por lo que la dirección del grupo de Fuencarral decidió llevar el fútbol a *Energy* donde el partido Deportivo de la Coruña- Real Sociedad apenas logró un 3,2 por ciento de *share*.

Por su parte, el cambio de programación en *Cuatro* ha dado sus fru-

tos desde el primer sábado que no emitió el fútbol. El 15 de noviembre, que no hubo jornada ligera, *Cuatro* tuvo un *share* del 10,6 por ciento con la película *Next* y el 22 de noviembre logró una audiencia del 9 por ciento con la película *Madagascar 3*.

“Los partidos que la LFP pone el sábado no interesan”, aseguran fuentes cercanas a la cadena. Así, el grupo también ha suspendido el programa *Partido a Partido*. La Liga quiere eliminar el partido en abierto para subir el precio del pago, aunque no consigue convencer al Consejo Superior de Deportes de cambiar la ley audiovisual.

En 2012, Mediapro ya tuvo problemas para vender a las teles privadas el partido en abierto por lo que la temporada 2012-2013 se emitió en *Marca TV*. Mediaset lo compró al año siguiente después de que bajaran el precio de los derechos considerablemente.

GETTY

TELEVISIÓ MUNICIPAL DE BARCELONA

17,6 milions per a BTV

► El primer contracte programa del canal municipal té 3 anys de vigència

EL PERIÓDICO
BARCELONA

Quan el 2008 el periodista Àngel Casas va assumir el càrrec de director de Barcelona Televisió (BTV), tenia un pressupost anual de 20.300.000 euros, i per al 2014, el seu últim any al capdavant de la tele municipal de la capital catalana, s'ha hagut de defensar amb 13.600.000 euros. Una reducció dràstica a causa de la crisi econòmica i de la qual no se salvarà el nou director del canal local. Això sí, podrà fer front al període 2015-2017 amb un contracte programa de 17,6 milions d'euros, i que ahir es va firmar.

Aquest contracte programa, el primer que aproven l'Ajuntament de Barcelona i l'empresa municipal Informació i Comunicació de Barcelona (ICB, SA Spm), assegura el futur immediat de tot el grup de comunicació local, que conformen BTV, l'emissora de ràdio Barcelona FM i el portal BTVNotícies.cat.

ASSEGURANÇA DE FUTUR // Després de la firma d'aquest contracte programa, Xavier Trias, alcalde de Barcelona, va recordar que, quan va arribar a l'alcaldia, van dir que tancaria BTV.

«I no tan sols no l'he tancada, sinó que li he donat estabilitat pressupostària -va apuntar-. També van dir que vendria la freqüència de titularitat municipal, i no només no l'he venuda, sinó que ara tenim una nova emissora».

El consistori ha optat per recupe-

BTB

L'AJUNTAMENT POSA A LES ONES LA SEVA BARCELONA FM

rar la seva emissora municipal, després que el 31 de desembre del 2013 la Xarxa Audiovisual Local deixés d'emetre per aquesta freqüència, propietat de l'ajuntament.

Barcelona o Xavier Trias, alcalde de Barcelona, va inaugurar ahir Barcelona FM, la nova emissora municipal de la ciutat. En la presentació, on van anar el conseller de Presidència, Francesc Homs,

El conseller de la Presidència, Francesc Homs, va dir ahir sobre aquesta qüestió que li consta que Barcelona FM i la Xarxa Audiovisual Local estan en contacte per buscar

membres dels grups amb representació a l'ajuntament i el director de BTV, Àngel Casas, Trias va dir que el canal «no vol fer la competència a ningú», sinó «posar la informació local a l'abast de la gent».

formes de col·laboració. Així mateix, s'ha congratulat que a Catalunya s'obrin noves emissores, «mentre en altres latituds es tanquen mitjans de comunicació», en referència a la

desaparició, ara fa un any, de Canal 9, a València, ordenada pel Govern autonòmic del PP.

Per la seva part, el president del Consell d'Administració d'ICB SA Spm, Carlos Nieto, ha subratllat que el naixement de Barcelona FM suposa la creació de llocs de treball, ja que han estat contractades 13 persones, que treballen en col·laboració amb els redactors de BTV, en el marc d'«una redacció integrada i multi-plataforma».

L'encarà director de BTV i Barcelona FM, Àngel Casas -el seu mandat finalitza a finals d'aquest mateix any-, es va mostrar molt satisfet de «jubilar-se com a director d'aquesta casa», després d'haver inaugurat «una ràdio en català, informativa, plural i molt barates».

L'alcalde Xavier Trias va recordar que, quan va arribar a l'alcaldia, es deia que ell tancaria Barcelona TV

«Tenim un nou mitjà de comunicació local, diferent dels altres i probablement complementari, amb una despesa molt ajustada, com marca el signe dels temps», va afegir el veterà periodista.

La columna vertebral d'aquesta nova emissora serà la informació i, en aquesta primera etapa, Barcelona FM apostarà pels butlletins informatius horaris, les entrevistes i els blocs destinats a temes d'interès general.

A més a més, la programació també inclou continguts compartits amb la televisió BTV, com són l'entrevista matinal del BTV Notícies Matí, els programes *La Rambla* i *La porteria* i algunes de les entrevistes especialitzades dels espais *Terrícoles* i *Àrtic*. ■

‘The National’, el primer diari partidari de la independència a Escòcia, supera en vendes els seus rivals

Paper i ploma per al sobiranisme

RAFAEL RAMOS
Glasgow. Corresponsal

Sobre el paper –i, en aquest cas, mai millor dit– semblava una bogeria: llançar un diari nou en plena crisi econòmica (tot i que hi ha qui insisteix que s’ha superat), amb la indústria de la premsa escrita de genolls i la publicitat per terra, en plena revolució de les noves tecnologies i amb un percentatge cada vegada més elevat de consumidors de notícies lliurats a la versió en línia. I, a més a més, a favor de la causa de la independència d’Escòcia, que acaba de ser derrotada en referèndum.

Però el llançament pilot durant cinc dies de *The National* –un tabloide que costa 50 penics (centaus d’euro) i al qual cal subscriure’s per accedir a través d’internet– ha estat un èxit tan rotund que ha superat en vendes els dos gegants diaris de la premsa escocesa, *The Scotsman* i *The Herald*. Així doncs, Escòcia té un nou diari. Benvingut sigui.

Per complicades que estiguin les coses i arriscada que sigui l’aventura, els experts de la indústria no consideren desassenyada la inversió en un diari nacionalista amb un potencial d’1,6 milions de lectors, els escocesos que van votar que sí en la consulta del setembre i no troben les seves opi-

La redacció de *The National*, a Glasgow, dimarts passat, l’endemà del llançament

nions representades en la BBC, els canals de televisió, les emissores de ràdio i els diaris. Al contrari que a Catalunya, el sobiranisme manca de veu. “Si haguéssim tingut una TV3 –es lamentava un partidari de la independència després del resultat–, hauria estat diferent”.

Un altre avantatge que té *The National*, assenyalen els analistes del sector, és que es dirigeix a una audiència nova que no està “viciada” pel costum que els continguts en línia són gratuïts, el problema amb què es troben els mitjans que pretenen cobrar pel seu contingut digital quan

fins ara no ho han fet. I com que, a més a més, no té competència al mercat nacionalista, pot aspirar a compatibilitzar l’edició en paper amb la d’internet per subscripció.

Els editors del nou producte són nord-americans (Newsquest, del grup Gannet, amb seu

a Virgínia), i també treuen al carrer el *The Herald* i el *Sunday Herald*. El primer va ser portaveu de l’unionisme durant la campanya, i el segon, l’únic mitjà important escocès que es va pronunciar a favor de la independència. De l’espectacular augment de les seves vendes va sortir la idea de treure a la llum *The National*.

Es dirigeix a una nova audiència, disposada potser a pagar pel contingut digital dels mitjans de premsa

Un problema potencial, assenyalen els escèptics, és que la majoria d’articulistes amb simpaties nacionalistes ja estan col·locats a les plataformes digitals utilitzades pels partidaris de la independència per informar-se, en vista de l’hostilitat i el buit dels mitjans convencionals. I el màxim perill és que es converteixi en una espècie de *MacPravda*, un simple òrgan de l’SNP amb escàs marge per a la crítica, que es limiti a difondre els comunicats de premsa del partit i les declaracions dels seus líders. La missió del seu director, Richard Walker, és evitar que sigui així.●

El arma secreta española contra la piratería es... ¡Netflix!

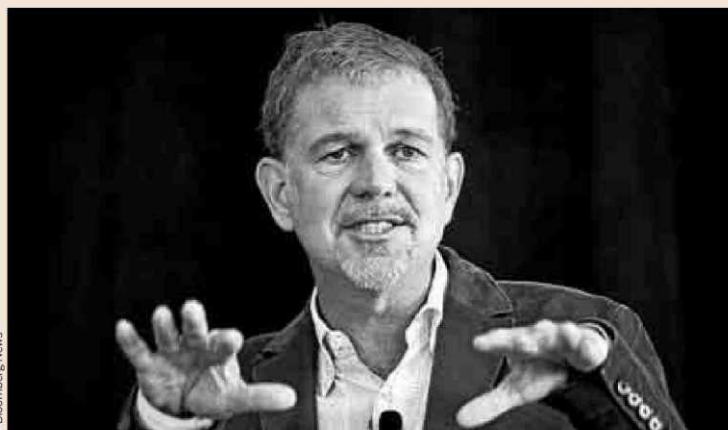
EN DIFERIDO

Javier Montalvo
 jmontalvo@expansion.com

Tiene fecha de caducidad la televisión, tal y como hoy la conocemos? Para Reed Hastings, consejero delegado del gigante estadounidense Netflix, sí: el año 2030. Durante su intervención en unas recientes jornadas sobre el futuro de la industria de la televisión, en Ciudad de México, Hastings predijo un mundo sin canales de televisión en el plazo de quince años, cuando habrá sido sustituido por la televisión por Internet, en una transición que ya ha comenzado.

En un informe elaborado a partir de 23.000 entrevistas en 40 países, Ericsson ConsumerLab no pone fecha a la muerte de la televisión lineal, es decir, de una oferta empaquetada de canales, propuesta por un proveedor de contenidos y financiada con publicidad o con suscripciones, pero dibuja un panorama muy favorable a la nueva televisión por Internet. Según Ericsson, en 2020 habrá 15.000 millones de dispositivos preparados para ver televisión y conectados a banda ancha en todo el mundo, lo que en proporción supondría 93 millones de dispositivos conectados en el mercado español, entre televisores, ordenadores personales, tabletas y smartphones.

En los dos últimos años, según el estudio de Ericsson, el consumo de contenidos audiovisuales desde el móvil ha crecido un 80% entre los internautas españoles, hasta una media de

Reed Hastings, consejero delegado de Netflix.

casi seis horas semanales. También ha crecido el consumo televisivo a través de tabletas, hasta las casi cuatro horas, y en los portátiles. Pero el televisor sigue siendo el rey. No sólo no pierde horas de consumo frente al resto de dispositivos, sino que ha aumentado de 14 a 15 horas a la semana de media.

A este último dato se han aferrado los pro-

La industria confía en que la irrupción del gigante de la TV online dinamice un mercado dominado por contenidos pirata

gramadores de televisión para defender la vigencia y el futuro de su modelo, al tiempo que consideran la oferta por Internet como un complemento. Hasta ahora. Aún contando con que la mayor parte del consumo a través del televisor corresponda a contenidos emitidos por cadenas de televisión, el crecimiento del consumo de televisión no lineal no puede obviarse.

Lo que ocurre en el mercado español, al menos de momento, es que la mayor parte de este consumo corresponde a descargas ilegales o, cada vez más, de acceso con *streaming* a contenidos pirata. Esta situación es, para los operadores establecidos, más una ventaja que un

problema competitivo, ya que la oferta con la que compiten no genera negocio. Es decir, no les resta cuota de mercado, ni publicitaria, ni de suscriptores.

Pero esta visión sólo funciona a corto plazo. A muy corto plazo. El tiempo que resta hasta la llegada de, por ejemplo, Netflix y su modelo de oferta de contenidos de calidad, a bajo precio, para ser consumida en cualquier momento y desde cualquier dispositivo. El gigante estadounidense llegará más pronto que tarde a España. Ya ha desembarcado en Reino Unido y otros grandes mercados europeos y los analistas creen que 2015 será el año en que la compañía de televisión online empezará a ofrecer sus servicios en España.

Hasta entonces, cada semana que pasa con los contenidos generados por los propios usuarios, como Youtube, y los contenidos pirata como los más demandados y consumidos por los internautas, los operadores de televisión tradicionales, especialmente las plataformas de televisión de pago, están viendo su posición debilitada para la gran batalla audiovisual.

Cuando ha pasado casi un lustro desde que las ofertas de televisión *over the top*, como Netflix, Hulu y más recientemente de productoras como HBO, triunfan en Estados Unidos, las compañías españolas parecen confiar en que el desembarco estadounidense en España abra la espita que los grupos locales han preferido ignorar. Para entonces, quizá, sea tarde, y la industria audiovisual española tenga que recordar las webs de enlaces como sus mejores aliados al compararlas con los nuevos gigantes de Internet.

El Lliure torna durant dos dies als temps del radioteatre

Ones Lliures emetrà les obres –de 30 minuts– de quatre autors

JUDIT VELA
 Barcelona

Els mals temps per a la ràdio van començar amb l'arribada del gegant audiovisual per excel·lència: la televisió. Com a conseqüència, la ràdio va haver de redefinir-se en molts aspectes per continuar vigent com a institució social mediàtica a partir dels anys seixanta, encara que, inevitablement, es va deixar pel camí algun format.

Va ser el cas de l'anomenat *radioteatre*, que consistia en retransmetre a través de la ràdio una obra teatral en la qual els diàlegs, la música i els efectes sonors eren els encarregats d'ajudar els oients a imaginar la història que s'explicava, per falta de components visuals.

En l'afany per recuperar una cosa que, per bona que fos, va quedar a l'oblit fa anys, el Teatre Lliure convertirà el seu escenari demà i demà passat en un estudi radiofònic en el qual es gravaran quatre obres de 30 minuts cada una per emetre-les després a Catalunya Ràdio.

El projecte, anomenat Ones Lliures i en el qual també ha col·laborat la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals, ha estat possible gràcies a quatre dramaturgs que han escrit i dirigit les peces: Marc Artigau, Manuel Dueso, Jordi Oriol i Marília Samper. Tots coincideixen que, per ells, ha estat un exercici curiós i interessant que els ha fet replan-

tejar-se la seva pròpia escriptura.

El primer dia el públic podrà veure –i, sobretot, escoltar– *Nduti*, de Marc Artigau, amb actors com Manel Barceló, Glòria Cano, Jordi Solé o Marta Marco, sobre les peripècies d'un home que se'n va a una regió perduda de l'Àfrica per aconseguir una cosa que no es pot comprar a Occident.

La seguirà *19:06 afirmatiu*, de Manuel Dueso, amb intèrprets com Jaume Madaula, Óscar Muñoz o Joan

ries d'una dona en la seva plenitud a través de les veus enregistrades a la cinta del seu contestador automàtic.

L'última lectura serà *Línies*, de Marília Samper, que narra el retrobament i les reaccions d'una família en sortir el pare de la presó. "Sobretot es mostra la reacció de la filla, que necessita perdonar en una societat on és gairebé inviable per les línies morals que es marquen, que de vegades ni els sentiments no les traspassen", ha especificat Samper.

Aquesta peça comptarà amb les interpretacions de Ricard Farré, Muguet Franc, Camilo García, Dolors Martínez i alguns més.

El director de Catalunya Ràdio, Fèlix Riera, va ressaltar que les quatre peces tenen molts punts en comú: "Totes parlen de la por de viure. D'una societat sorollosa però que té por de la mort. de les passions, d'escollir. Vivim sense saber quines són les coses importants. Vivim tan protegits i tan acostats a allò políticament correcte que deixem de viure".

En la mateixa línia del que va manifestar el director del Lliure, Lluís Pasqual, Riera va explicar que aquest projecte no és una novetat, però sí que ho és la manera de pensar teatre per a ràdio. "La novetat és recórrer en aquests moments al món teatral i al món de la ràdio, per recuperar aquest llenguatge radiofònic que s'ha anat perdent amb el temps. Aquests projectes permeten recuperar un temps més tranquil".●

Marília Samper i Marta Marco

Peris. El dramaturg no ha volgut donar detalls sobre la sinopsi, però segons la informació facilitada pel teatre la història tractarà sobre la pena de mort i implicarà un doctor, un alcaid, un condemnat i diversos guàrdies.

L'endemà serà el torn de *Memòria plena*, de Jordi Oriol, amb les veus de Joan Carreras, Mercè Comes, Belén Fabra, Mont Plans o Pau Roca, entre d'altres, que mostra les últimes memò-

Más de 15 millones para la radio de BCN

El Ayuntamiento firma el primer contrato programa de tres años para la emisora local

C. RUBIO BARCELONA

El Ayuntamiento de Barcelona se gastará 15 millones de euros al año más el IVA y otros 275.000 euros adicionales en la nueva radio municipal y en mantener la cadena de televisión BTV. Un proyecto conjunto que ayer echó a andar gracias a un presupuesto que incrementa en más de dos millones su inversión respecto a cuando sólo existía la televisión local.

El contrato programa firmado ayer por el Ayuntamiento y la empresa Informació i Comunicació de Barcelona (ICB), que gestiona ambos medios municipales, da «estabilidad financiera para trabajar» al nuevo medio integrado, que aglutina televisión, radio y contenidos digitales, según aseguró ayer su aún director, Àngel Casas, quien acaba mandato en la cadena pública a finales de mes.

Para poner en marcha el proyecto se ha usado la frecuencia que dejó desierta la Xarxa Audiovisual Local, que cesó sus emisio-

nes a finales del año pasado. También se ha contratado a 11 periodistas y a un técnico y se han habilitado dos estudios y dos cabinas de grabación en la sede de BTV, ubicada en pleno corazón del distrito tecnológico del 22@.

Precisamente su director durante este último mes, Àngel Casas, se mostró satisfecho de haber promovido «una radio en catalán, informativa, plural y muy baratinata». Por su parte, el alcalde de Barcelona, Xavier Trias, se jactó de haber impulsado esta nueva emisora ante «los que dijeron que vendería la frecuencia de titularidad municipal».

En su primera etapa, la radio municipal ofrecerá boletines informativos horarios, entrevistas y bloques dedicados a temas de interés general, además de incluir contenidos compartidos con BTV, como la entrevista matinal BTV *Notícies matí*, los programas *La Rambla* y *La Porteria*, y entrevistas de *Terrícoles* y *Àrtic*.

La periodista Núria Ferré y el alcalde Xavier Trias. EL MUNDO

Trias se gasta 17 millones para una nueva emisora del Ayuntamiento

R. B

BARCELONA- Aunque Barcelona FM emite desde el pasado 25 de septiembre desde la frecuencia 91.0 –que hasta el año pasado utilizaba la Xarxa Audiovisual Local, propiedad del Ayuntamiento–, ayer tuvo lugar su inauguración.

Barcelona FM es una nueva emisora municipal de la ciudad que dará prioridad a la información local y que estará integrada en

la multiplataforma que agrupa a Barcelona Televisió (BTV) y el portal BTVNoticies.cat. En el acto de inauguración, al que asistió el conseller de Presidencia, Francesc Homs, y los máximos representantes de los grupos políticos con representación en el Ayuntamiento de Barcelona, Xavier Trias subrayó que este nuevo canal «no quiere hacer la competencia a nadie», sino «poner la información local al alcance de la gente». Poco antes de la inauguración, el Ayuntamiento

El alcalde Xavier Trias junto con el director de BTV, Ángel Casas en el acto inaugural

de Barcelona y ICB SA Spm firmaron el primer contrato-programa del grupo de comunicación que conforman BTV, Barcelona FM y el portal BTVNoticies.cat. Este contrato-programa señala que el citado grupo contará con un presupuesto anual de 17,6 millones de

euros desde ahora hasta el próximo 2017.

Por su parte, el presidente del Consejo de Administración de ICB SA Spm, Carlos Nieto, afirmó que el nacimiento de Barcelona FM supone la creación de puestos de trabajo, ya que han sido contrata-

das 13 personas, que trabajan en colaboración con los redactores de BTV, en el marco de «una redacción integrada y multiplataforma».

El director de BTV y Barcelona FM, Ángel Casas, cuyo mandato finalizará en breve, se mostró muy satisfecho de «jubilarse como director de esta casa» tras haber inaugurado «una radio en catalán, informativa, plural y muy baratinata».

La columna vertebral de esta nueva emisora será la información y, en esta primera etapa, Barcelona FM apostará por los boletines informativos horarios, las entrevistas y los bloques destinados a temas de interés general. Además, la programación también incluye contenidos compartidos con BTV.

“Este es un tiempo fascinante para el periodismo”, asegura Antonio Caño

El director de EL PAÍS analiza la actual situación de los medios de comunicación

J. MARTÍNEZ AHRENS, Guadalajara

“Este es un tiempo fascinante para el periodismo”. El director de EL PAÍS, Antonio Caño, analizó el domingo en la FIL, ante una concurrida audiencia, la actual situación de la profesión y los medios. “Se habla del fin del periodismo, pero siempre que ocurre algo importante, lo cuentan los periódicos. Es un oficio necesario”, afirmó Caño a preguntas de la prestigiosa periodista y directora de W Radio Gabriela Warkentin.

En su intervención, el director

de EL PAÍS destacó los excelentes resultados obtenidos por el país, con que, con más de 13,5 millones de usuarios únicos, ocupa el primer puesto mundial de los periódicos digitales en español, con crecimientos del 22% en octubre, el último mes contabilizado. “Es un gran momento para el diario, tenemos tanta o más influencia que nunca. Hemos logrado un acertado desarrollo en internet, con cuatro ediciones, la de España, América, Brasil y Cataluña. Somos líderes en la prensa de calidad y rigor”, explicó Caño. La po-

sición de liderazgo también la ocupa EL PAÍS en la edición impresa en España, donde además se ha logrado atemperar la crisis de ventas, un fenómeno extendido en Europa y Estados Unidos. “La experiencia del lector es diferente en papel y en digital, son avenidas de acercamiento distintas, pero complementarias”, dijo.

En cualquiera de los formatos, uno de los valores esenciales del periódico, según el director de EL PAÍS, es su jerarquía y orden, una brújula que ayuda en la navegación diaria, tanto en Méxi-

co como en España, y que pivota sobre ejes como el sentido común y la serenidad. Caño, con una larga trayectoria como corresponsal en Washington, aludió a los periódicos estadounidenses como ejemplos de diarios bien hechos desde el pie de foto hasta el titular. “Un periódico es un diálogo permanente con los lectores. Cuando hago una portada, pienso en un lector tipo, alguien a quien trato de percibir entre los millones de lectores que tenemos. Me gustaría hacer un periódico más optimista, no

en el sentido de juzgar de forma positiva lo que hacen los políticos, sino de exponer un horizonte que invite a pensar a los lectores de una forma más creativa y atrevida”, explicó.

A preguntas del público, el director de EL PAÍS defendió el papel de las redes sociales como medio de comunicación y una herramienta llena de posibilidades. “Soy periodista y pienso que en 140 caracteres se pueden decir muchas cosas. La extensión de una crónica no es una garantía de calidad. Con los nuevos tiempos, estamos obligados a salir”, indicó.

Aunque mostró su respeto hacia todos los diarios, Caño alertó del peligro que representan los periódicos que se hacen pasar por medios de calidad, pero que encubren métodos de la prensa sensacionalista para mentir y exagerar impunemente.

Arrenca la nova ràdio municipal de Barcelona

■ L'emissora, que emet des del 25 de setembre, inaugura el seu estudi principal

Redacció
BARCELONA

Barcelona FM, la nova ràdio municipal de la capital catalana, va estrenar ahir el seu estudi principal i, d'aquesta manera, va culminar la seva posada en marxa, que es va iniciar el 25 de setembre passat amb les primeres emissions. La ràdio ocupa la freqüència 91.0 del dial i està integrada amb Barcelona Televisió –amb la qual comparteix redacció,

Barcelona FM, la nova ràdio municipal de la ciutat, va inaugurar ahir el seu estudi principal al 22@ ■ QUIM PUIG

mitjans tècnics i personal – i amb el portal digital BTV Notícies.cat.

Coincidint amb la inauguració, l'alcalde Xavier Trias i el president del consell d'administració de la

societat municipal Informació i Comunicació de Barcelona, Carlos Nieto, van signar un contracte programa per als pròxims tres anys, per donar estabilitat a la nova emissora.

“Volem uns mitjans de comunicació de proximitat, a l'abast de tota la gent dels barris de la ciutat, plurals i en què hi hagi la participació de tothom”, va afirmar Trias. L'alcalde, segons l'Agència Catalana de Notícies, també va dir que els mitjans locals de Barcelona han d'intentar ser “un referent de costos, de continguts i de la ciutat” perquè els ciutadans “se'ls sentin seus”. “Hem potenciat BTV i hem estat capaços d'unir-la amb Barcelona FM i aconseguir una gran força, no només de present, sinó de futur”, hi va afegir.

A l'acte d'inauguració de la nova ràdio hi va assistir també el director de Barcelona FM i BTV, Àngel Casas, que va assegurar que la posada en marxa de la nova emissora és una “fita que no havia ni imaginat” i de la qual té “un gran orgull professional”. ■

Josep Gifreu

La doble batalla pel català als mitjans

La batalla per la normalització del català als mitjans es desplega en un doble front. L'un és el front territorial: malda per la recuperació de les institucions, els mitjans i les pràctiques de comunicació en català en cada un dels territoris històrics de la llengua. L'altre és el front del ciberespai: cerca d'assegurar i consolidar una *estació permanent* de marca catalana en el veïnatge universal.

En el primer front l'evolució seguida en cada regió de l'espai del català presenta

J. GIREU, professor de Comunicació a la UPF

alarmants símptomes de desequilibri o de fractura en alguns casos potser irrecuperable. L'informe 2014 de l'Observatori de la Llengua alerta sobre la regressió del català en la transmissió i en determinats usos. En aquest sentit, les greus decisions polítiques preses al País Valencià a finals del 2013, amb el tancament dels canals de la RTVV i la *persecució* de les retransmissions de TV3, han deixat el territori orfe d'emissions vitals per a la llengua. A aquest silenci a les ones s'hi afegeix la secular manca d'un diari en valencià.

A les Balears, el futur del català a les ones i a la premsa és també més que pro-

blemàtic. L'excepció en tot el paisatge és Andorra, on premsa, ràdio i televisió són en català. A Catalunya la batalla en ràdio i premsa és ara per l'hegemonia del català, mentre que en televisió la desproporció és encara d'escàndol a favor de l'espanyol (un 80%).

L'altre front permet d'aspirar a un nou horitzó d'una certa normalitat. L'eclosió d'internet i del nou món digital en xarxa va trobar especialment a Catalunya una *base de llançament* per colonitzar el ciberespai amb plataformes potents en català. L'assoliment del domini .cat, l'èxit d'iniciatives pioneres en català com la Viquipè-

dia, la profusió de mitjans digitals en català, l'activisme cívica a través d'iniciatives com Softcatalà o Wicac o la catòsfera dels blogaires i, per descomptat, la incorporació del català a la majoria de xarxes socials, són fites molt importants.

El gran repte per al català i la catalanofonia en l'àmbit de la comunicació és i serà la manera de garantir vincles efectius d'interdependència i de sinèrgies mútues entre el nivell d'acció territorial (poder polític, mercats regulats, empreses, professionals) i el nivell d'intervenció al ciberespai: competitivitat, creativitat, qualitat i diversitat d'ofertes. ●

Rècord d'audiència de 8tv al novembre

BARCELONA Redacció

8tv, la cadena de televisió del Grup Godó, ha tancat el mes de novembre amb una quota del 4,1% d'audiència, que suposa un increment del 25% respecte al mateix mes de l'any 2013. De dilluns a divendres, els registres de 8tv se situen en un 5,1% de quota: això es tradueix en una pujada del 30% respecte al mateix mes de l'any anterior.

Una vegada més, encapçalant aquests excel·lents registres de 8tv figuren dos dels programes preferits per milions de catalans. Un d'ells és *Arucitys*, que dirigeix i presenta Alfons Arús. El magazine en català més vist al migdia, que aquest mes de novembre s'ha consolidat amb un 5,9% de quota de pantalla i 108.000 espectadors de mitjana.

L'altre programa de 8tv que no para de trencar rècords d'audiència és *8 al dia* de Josep Cuní. Un espai d'informació i opinió que aquest novembre s'ha consolidat definitivament com un autèntic referent informatiu per als catalans. En un mes carregat d'actualitat política i social, amb la celebració de la consulta alternativa del 9-N, el programa de Cuní es va situar com a líder absolut del *prime time* en diverses ocasions. L'especial informatiu del 9-N va aconseguir un gran èxit: durant més de quatre hores va tenir una quota del 10,7% i 345.000 espectadors de mitjana i, a més, la cadena va assolir el seu millor registre de diumenge, amb un 4,7% de *share*.

La cadena del Grup Godó s'ha convertit en un canal de referència gràcies a l'emissió de pel·lícules de cinema. 8tv prepara ja una nova i interessant oferta de continguts per celebrar les festes de Nadal.●

Les audiències

30 de nov. En milers de persones

Catalunya

3	TN migdia	584
3	TN vespre	556
6	Salvados	553
6	Buscando a Santa	501

Espanya

6	Siempre a tu lado	3.062
1	Desafío total	2.880
6	Salvados	2.806
6	Buscando a Santa	2.803

No us ho perdeu

Coches increíbles

Reality show

El canal Odisea inicia una sèrie en la qual dos bojos del motor s'uneixen per convertir cotxes vells en peces úniques (23.00 h).

Un vell mestre de periodistes

Josep M. Bernils
periodista

■ Hi ha una frase de Manuel Brunet que tots els periodistes hauríem de tenir ben present: "S'ha de fer periodisme com si es fes història i els documents contemporanis s'han de manipular amb els mateix respecte que els documents dels arxius històrics. I la millor forma literària de fer la història contemporània és el periodisme. El pamflet pot ésser periodístic, però no té categoria literària". Reafirmant aquesta frase, escrita l'any 1932, en una entrevista a Brunet feta l'any 1950, deia que per a ell "el periodisme és fer història viva, exterioritzar la realitat". A la pregunta de quantes classes de periodistes hi havia, responia que "només una, ser periodista" i en quant a la norma que havia de presidir la feina d'aquests professionals, ho tenia clar: "Dir la veritat!".

Aquesta entrevista li va fer Josep M. Bernils Mach, que el con-

siderava com un mestre de periodistes i amb que l'unia una bona coneixença perquè havien col·laborat en algunes iniciatives conjuntes. Tot i que jo no el vaig conèixer, per raons d'edat, de petit havia sentit a parlar a casa de Manuel Brunet amb gran veneració. Ara mateix recordo l'anècdota que m'explicava el meu pare sobre els viatges que setmanalment feia fins al Pertús o a Perpinyà per comprar revistes estrangeres i així documentar-se a fons de cares al comentari setmanal sobre política internacional que escrivia a la revista Destino. No en tenia prou amb els seus contactes aquí, en un estat sotmès a una dictadura i amb visions distorsionades de la realitat. Anava a buscar altres fonts i, aleshores, fer la seva anàlisi. Una lliçó més d'un periodista i escriptor, malauradament, poc conegut pels empordanesos. ■

> WUAKI.TV EN UHD

La compañía líder en servicio de *streaming* con películas y series en internet para ordenadores, Smart TV, tabletas y videoconsolas tendrá contenidos en 4K *ultra high definition* (UHD) a partir del 1 de diciembre en Alemania y Francia. Próximamente, la solución podría llegar también a España, Reino Unido e Italia, donde Wuaki.tv empezará a operar a finales de año.

INTERNET

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

Col·legi de Periodistes de Catalunya

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
02/12/14	La llista definitiva de compareixents a la comissió sobre el frau fiscal / VilaWeb	29	4

Periodisme i Mitjans de comunicació

Fecha	Titular/Medio	Pág.	Docs.
02/12/14	La entrega de los Premios Talento reúne a las caras más conocidas de la televisión / PRNoticias	34	1

Col·legi de Periodistes de Catalunya

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

La llista definitiva de compareixents a la comissió sobre el frau fiscal

Martes, 2 de diciembre de 2014

CiU i PSC han canviat d'opinió i han permès que s'hagin incorporat una trentena de noms al llistat de compareixents de la comissió d'investigació sobre frau, evasió fiscal i corrupció política que ja es va aprovar fa deu dies. Entre els nous noms, els més destacats són els vinculats als casos Pretòria i Palau (Macià Alavedra, Lluís Prenafeta, Bartomeu Muñoz, Luis García 'Luigi', Fèlix Millet, Jordi Montull i Daniel Osàcar), però també Fidel Pallerols, Lluís Gavalda i Javier de la Rosa. En total han quedat citats gairebé 180 persones, 120 de les quals en qualitat de compareixent i una seixantena com a experts, que seran precisament les primeres que se substanciaran durant les properes setmanes. De fet, les properes sessions previstes per als dies 15 i 22 de desembre seran exclusivament per a fer comparèixer experts, entre els que destaquen els exfiscals anticorrupció José María Mena i Carlos Jiménez Villarejo i l'expert en blanqueig de capitals Hervé Falciani, les tres previstes per al dia 22. Aquests són els compareixents aprovades el passat 21 de novembre: - Jordi Pujol, expresident de la Generalitat de Catalunya -Marta Ferrusola -Jordi Pujol Ferrusola -Oleguer Pujol Ferrusola -Oriol Pujol Ferrusola -Pere Pujol Ferrusola -Josep Pujol Ferrusola -Marta Pujol Ferrusola -Mercè Gironès, exdona de Jordi Pujol Ferrusola -Ramon Gironès, empresari i pare de Mercè Gironès -Jorge Fernández Díaz, ministre de l'Interior -Cristóbal Montoro, ministre d'Hisenda -Jorge Moragas, cap de gabinet del president del Govern central -Santiago Menéndez, director de l'Agència Estatal d'Administració Tributària -Ignacio Cosidó, director general de la Policia Nacional -Rafael Ribó, Síndic de Greuges -Jaume Amat, síndic major de la Sindicatura de Comptes -Miguel Ángel Gimeno, president del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya -José M. Romero de Tejada, fiscal superior de Catalunya -Daniel de Alfonso, director de l'Oficina Antifrau de Catalunya -Mireia Vidal, interventora general de la Generalitat -Albert Lamarca, president de la Comissió Jurídica Assessora -Roger Loppacher, president del Consell de l'Audiovisual de Catalunya -Teresa Ribas, directora de l'Agència Tributària de Catalunya -Alícia Sánchez-Camacho, diputada del PP català al Parlament i senadora -Daniel Fernández, diputat del PSC al Parlament -José Zaragoza, diputat del PSC al Congrés -Javier Nart, eurodiputat de Ciutadans -María Dolores de Cospedal, secretària general del PP -Ángel Acebes, exministre de l'Interior -Pedro Solbes, exministre d'Economia -Félix Sanz, director del Centre Nacional d'Intel·ligència -Manuel Vázquez, comissari en cap de la unitat central de delinqüència econòmica i fiscal de la Policia Nacional -Ramón Álvarez de Miranda, president del Tribunal de Comptes -Carlos Jiménez Villarejo, exfiscal anticorrupció -José María Mena, exfiscal superior de Catalunya -Manel Hernández, exdirector de l'Agència Catalana de l'Aigua -M. Àngels Barbarà, directora de l'Autoritat Catalana de Protecció de Dades -Josep Tous, exvicepresident de la Diputació de Barcelona -Josep M. Portabella, xinterventor general de la Generalitat -Juana María Lázaro, exdirectora de l'Agència Estatal d'Administració Tributària -Luis Bárcenas, extresorer del PP -Álvaro Lapuerta, extresorer del PP -Victoria Álvarez, sòcia de Partners

Consulting Funding i exparella de Jordi Pujol Ferrusola -Francisco Marco, director de l'agència de detectius Método 3 -Lluïsa Bruguier, exgerent del PSC -Sergi Alsina, de l'empresa Alta Partners -Manuel Bustos, exalcalde de Sabadell -M. Elena Pérez, exalcaldessa de Montcada i Reixac -Paco Bustos, regidor del PSC de Sabadell -Jordi Soriano, exportaveu del PPC a Sabadell -José Pérez, president del Banc de Madrid -Hervé Falciani, enginyer informàtic -Enrique Lacalle, director de Barcelona Meeting Point -Gustavo Buesa, de GBI Services -Joan Sánchez Carreté, exassessor fiscal de Jordi Pujol -Higini Cierco, president de Banca Privada Andorrana -Alejandro Guerrero, empresari de Life Mataró -José Matas, exmembre de la Guàrdia Civil -Carles Sumarroca Coixet, president d'honor de Comsa Emte -Carles Sumarroca Claverol, vicepresident de Comsa Emte -Manel Cerqueda, president d'Andbank -Jordi Comas, conseller delegat d'Andbank -Ramon Cierco, Banca Privada d'Andorra -Josep Cornadó, president de Copisa -Xavier Tauler, conseller delegat de Copisa -Ramon Pedrós, excap de premsa de la presidència de la Generalitat -Xavier Corominas, arquitecte i urbanista -Luis Delso, president d'Isolux Corsán -Laura Cutillas, de Focio -Josep Mayola, de Servitransfer -Andrew Philip, gestor de fons -Iu Pijoan, director general de Tributs -Francisco Valencia, exdirector del departament d'inspecció financera i tributària de l'Agència Estatal d'Administració Tributària -Núria Bassols, directora del programa de polítiques de transparència de la Generalitat -Neus Bonet, degana del Col·legi de Periodistes de Catalunya -Sílvia Cano, gerent de l'organisme autònom de gestió tributària de la Diputació de Barcelona -Ernesto Ekaizer, periodista -Gonzalo García de Castro, delegat de l'Agència Tributària a Catalunya -Teresa M. Pitarch, directora de l'oficina de supervisió i avaluació de la contractació pública de la Generalitat -Maria Petra Saiz, presidenta del Col·legi de Secretaris, Interventors i Tresorers de l'Administració Local -Jaume Segalà, inspector en cap de Catalunya -Lluís Franco, expresident de l'Agència Tributària de Catalunya -Maria Jesús Muro -Pedro Navarrete, expresident de Sony Espanya -Sergi Pastor, de Ficosa -Xavier Pujol, de Ficosa -Ricard Puignou, de Certio -David Ruiz, de Promopalamós -Representant de l'empresa FCC -Fernando Bermejo, fiscal Com a experts: -Jaume Amat, síndic major de la Sindicatura de Comptes -Daniel de Alfonso, director de l'Oficina Antifrau de Catalunya -Carlos Jiménez Villarejo, exfiscal anticorrupció de Catalunya -José María Mena, exfiscal superior de Catalunya -Félix Martínez, periodista -Hervé Falciani, enginyer informàtic -Jordi Olivares, periodista -Jesús Lizcano, president de Transparència Internacional Espanya -Siscu Baiges, periodista -Enric González, periodista -Jaume Reixach, periodista -Antoni Duran-Sindreu, expresident de l'Associació Espanyola d'Assessors Fiscals -Ernesto Ekaizer, periodista -Antonio Franco, periodista -Antonio Garrigues Walker, president soci del despatx d'advocats i assessors tributaris Garrigues -Jesús Maria Silva, advocat i catedràtic de dret penal per la Universitat Pompeu Fabra -Miguel Ángel Mayo, inspector d'hisenda -Ramon Pedrós, excap de premsa de la presidència de la Generalitat -Núria Bassols, directora del programa de polítiques de transparència de la Generalitat -Joan Colom, exsíndic major de la Sindicatura de Comptes -J. Ignacio Conde-Ruiz, exdirector executiu de la Fundació d'Estudis d'Economia Aplicada -David García de Castro, delegat especial de l'Agència Estatal d'Administració Tributària a Catalunya i representant del Sepblac -Luis Fernando, soci director de Deloitte Abogados -Rafael Fontana, president executiu del despatx d'advocats Cuatrecasas, Gonçalves i Pereira -Juan Antonio Gallo, exdirector

de l'òrgan administratiu de recursos contractuals de la Generalitat -Carlos Mas, president de PWH Espanya -Ramon-Jordi Moles, director del Centre de Recerca en Governança del Risc de la Universitat Autònoma de Barcelona -Carles Ramió, catedràtic de ciència política i administració de la Universitat Pompeu Fabra - Teresa Ribas, directora de l'Agència Tributària de Catalunya -Teresa M. Pitarch, responsable de l'oficina de supervisió i avaluació de contractació pública de la Generalitat -Luis Manuel Alonso, catedràtic de dret financer i tributari de la Universitat de Barcelona -Victòria Anderica, coordinadora d'Access Info Europe -Silvina Bacigalupo, catedràtica de dret penal per la Universitat Autònoma de Madrid. Membre de Transparència Internacional -Joan B. Casas, degà del Col·legi d'Economistes de Catalunya -Josep Costa, director de l'Agència Tributària d'Andorra -Helen Darbishire, directora d'Access Info Europe -Llorenç Maristany, assessor fiscal i president de la delegació catalana de l'Associació Espanyola d'Assessors Fiscals -Joan Francesc Pont, catedràtic de dret financer i tributari de la Universitat de Barcelona -Oriol Ruscà, degà de l'Il·lustre Col·legi d'Advocats de Barcelona -Francesc Torralba, doctor en filosofia i teologia -Julio Ransés, president de l'Organització Professional d'Inspectors d'Hisenda de l'Estat -José María Mollinedo, secretari general del sindicat de tècnics del Ministeri d'Hisenda -Antonio Fernández, periodista -Juan Antonio Aliaga, responsable de prevenció de blanqueig del Consell Nacional del Notariat -Carme Coll, experta del Sepblac -Joan Queralt, catedràtic de dret penal per la Universitat de Barcelona -Responsable de la gestió de grans patrimonis de La Caixa-Responsable de la gestió de grans patrimonis del Banc Sabadell -Ferran Tarradellas, cap de la representació de la Comissió Europea a Barcelona -Representant de la Plataforma per una Fiscalitat Justa-Representant de la campanya Pobresa Zero -Representant de Tax Network Justice -Representant de Jutges per la Democràcia -Representant de l'Institut Universitari de Turisme i Desenvolupament Sostenible -Representant de la divisió d'investigació criminal dels Mossos d'Esquadra -Josep-M. Ureta, periodista -David Gonzalo García de Castro, delegat d'Hisenda a Catalunya -Margarita García-Valdecasas, inspectora en cap de l'Oficina Nacional d'Investigació del Fraude -Luis María Sánchez, director d'inspeccions de l'Agència Estatal d'Administració Tributària -Director del Sepblac Les compareixences aprovades aquest dilluns han estat les següents: -Macià Alavedra, ex-conseller de la Generalitat -Lluís Prenafeta, ex-secretari general de Presidència -Daniel Osàcar, ex-tresorer de CDC -Javier de la Rosa, empresari condemnat pel cas KIO -Félix Millet, empresari i ex-president de la Fundació Orfeó Català -Jordi Montull, advocat i número 2 de Millet al Palau -Luis Pascual, ex-jutge -Joan Piqué, advocat de la família Pujol -Luis García, ex-diputat socialista -Vicenç Gavalda, ex-secretari d'organització d'UDC -Fidel Pallerols, empresari -Lluís Gavalda, ex-director general d'Ocupació de la Generalitat -Bartomeu Muñoz, ex-batlle de Santa Coloma de Gramenet -Marc Escolà, ex-gerent del Consell Comarcal del Priorat -Jaume Figueres, ex-president del Consell Comarcal del Priorat -Josep Maria Penin, empresari -Cristina Isabel De Francisco Cotorruelo, exsecretària de Jordi Pujol Ferrusola -Juan Antonio Salguero, empresari -José María Aznar, ex-president del govern espanyol -Felipe González, ex-president del govern espanyol -Felip Puig, conseller d'Empresa i Ocupació -Francesc Cabana, cofundador de Banca Catalana i cunyat de Jordi Pujol -Jaume Camps, exdiputat de CiU al Parlament -Jaime Sentís, exdirector financer de Casinos de Catalunya -Josep Manuel Novoa, periodista i escriptor -Carlos Fajardo,

exdirector general de TISA -Rafael del Barco, escriptor -Josep Cortadellas, exdirector de Turisme -Josep Maria Cullell, exconseller de Política Territorial i Obres Públiques i d'Economia i Finances -Josep Antón Fontdevila, exgerent d'Adigsa -Jordi Huguet, Exgerent Adigsa -Carles Vilarrubí, empresari -Director de l'Agència Tributària en el primer govern socialista (1982) I en qualitat d'experts: Itziar González, exregidora del districte de Ciutat Vella de Barcelona Carme Garcia Suárez, exregidora de Sabadell

Periodisme i Mitjans de comunicació

SELECCIÓN DE LAS NOTICIAS DE SU INTERÉS

Col·legi
de Periodistes
de Catalunya

La entrega de los Premios Talento reúne a las caras más conocidas de la televisión

Martes, 2 de diciembre de 2014

El director general de Telemadrid Ángel Martín Vizcaíno y el director de Informativos de la Sexta, César González Antón son algunos de los quince profesionales del periodismo que han sido galardonados en la última entrega de los Premios Talento, que otorga cada año la Academia de las Ciencias y las Artes de la Televisión. En la gala de los Premios Talento, celebrada para reconocer la excelencia profesional, se han dado cita los rostros más conocidos de la profesión como Ana Rosa Quintana o Carlos Sobera que han acompañado a los premiados. En su decimocuarta edición se ha concedido el premio Talento Especial al director Pepe Carbajo por su trayectoria profesional en TVE, reconociendo de manera especial ha destacado su aportación en la realización de los Juegos Olímpicos de Barcelona 92 y su trabajo en la producción en los últimos debates presidenciales. Otros de los premiados son César Gil Covarrubias, director y productor ejecutivo, Condorcet da Silva, Paco Bello o Xelo Montesinos. Estos galardones han sido propuestos por los académicos y votados por la Junta Directiva de la ATV y para haber optado a ellos, ha sido imprescindible el reconocimiento general de su labor detrás de las cámaras. Seguiremos informando...